Any III — Núm. 117 1 Abril de 1910

CARTELL ANUNCIADOR DE LA COMEDIA DEN CREHUET «FONTALEGRÍA». Original den Junceda.

DE TOTS COLORS

Acaba de publicarse

REIXES ENFORA

Ab el número vinent comensará

May se fa tard si el cor es jove

15 centims

La Tetralogía de Wagner

Quan en 1845 Wagner acabava'l *Lohengrin*, l'assumpte d'*Els Nibelunchs* li sugerí la idea d'un poema dramàtich que, tres anys després, planejava y que sols se circunscrivía al final de la germànica llegenda: la obra se titulava aleshores *La mort de Siegfried*.

Però quan se disposava a la composició musical del poema, l'estudi de les primitives llegendes escandinaves, y dels *Sagas* o llegendes d'Yslandia, dona lloch a que, deixant de banda aquells aconteixements que sols se redueixen a una etat històrica, s'enamori d'aquestes tradicions en que hi batega una humanitat sencera.

La mort de Siegfried ja no constitueix la obra: ja es solament l'epilech d'una obra de vastes proporcions en la que's precisa la figura del hèroe com la encarnació del home sincer desligat de la mentida del mon.

Per aquesta època Wagner escrivía al seu amich Roeckel:

He acabat la versificació de El jove Siegfried, *que m'ha proporcionat molts moments de satisfacció. El meu hèroe ha crescutlliure en els boscos; ha estat educat per un nanu (el nibelunch Mime), ab l'esperansa de que mati al gegant devingut drach que custodia'l tresor. Aquest tresor es molt important: tota mena de crims estàn lligats ab ell. Siegfried es el mateix jove dels contes que marxa cercant la por y no arriva may a saber lo qu'es, perquè sa naturalesa sana li fa mirar el mon que'l rodeja tal com es en realitat. Siegfried mata el drach y al nibelunch per qué aquest volia desferse d'ell a fi d'apoderarse del tresor. El cant d'un aucell del bosch (cant que comprèn mercès a la sanch de drach que beu per etzar) li fa saber que damunt d'una roca rodeijada de flames dorm Brunhilda: el jove atravessa el foch y la desperta...*

Damunt de l'acció d'aquets dos dramas, pesa una idea de fatalitat que feu que Wagner se convencés de que pera esser comprès en escena havía de representar d'una manera plàstica el mite en totes ses parts; y d'aquí nasqué *La Walkyria* y més tart, el plòlech, *L'or del Rhin*, hont se troben les arrels de tota la grandiosa tetralogía. Aquest poema literari, com se veu fou escrit comensant pel final y de deducció en deducció, y Wagner empleà un any en donarlo per acabat.

La composició musical va ferse seguint l'ordre natural. En 1853 durant un viatge al Nort d'Italia comensà la de *L'or del Rhin* que fou acabat al any seguent, seguint sense interrunpció la composició de *La Walkyria* que quedà feta en 1856.

A les darrerias d'Abril de 1857, Wagner feu coneixensa ab el matrimoni Wesendonck que posà a disposició del artista un pabelló en mitg del jardí de la *Villa* que posseien prop de Zurich y allí ahont havía acudit desitjós de treballar y donar fi a la tercera part de sa obra, abandonà la tetralogia en la escena en que *Siegfried* reposa a la ombra del tilo, pera empendre la composició d'una altra obra de més reduides proporcions, a la que l'abocaren moltes circunstancies y en particular un fondo sentiment que tingué que contrariar pera respectar sos deurers d'espós y d'amich: aquesta obra engendrada en mitg d'angoixes y pesars fou el *Tristany y Ysolda*, quin protago-

nista encarna la disposició d'esperit en que's trobava en aquella època el músich poeta.

Per fi, després d'infinites contrarietats y decepcions, en 1864 el rey Lluís II de Baviera li ofereix el seu apoy, y Wagner pot pensar novament en sa Tetralogía. Seguí la composició del *Siegfried*, que deixà abandonada per tan temps, y acabà *Els Mestres Cantaires*. La intensa poesía que respira'l darrer acte de *Siegfried* es reflexe de la pau d'esperit del poeta, que havent enviudat en 1866, esposà a Cosima Listz, filla del famós pianista del mateix nom. Els comentadors del gran mestre relacionen aquest fet d'una manera innegable ab el despertar de Brunhilda, aquell apassionat himne a la dóna. En 1870 nasqué'l primer fill, y aquest aconteixement origina l'únich poema sinfónich que escrigué Wagner: *L'Idili de Siegfried*.

Per fi restava sols la composició de *El Capvespre dels déus*, la primitiva idea de Wagner, que ha anat creixent en proporcions d'una manera portentosa y que es el desenliàs, no solzament de la vida del hèroe sinó de l'important acció que ha fet passar davant dels nostres ulls el simbólich quadro de tot un mon. El final de l'obra no fou acabat fins a 1876, en que sots la protecció del rey Lluís II de Baviera y ab l'ajuda de la associació fundada ab aquest fi, foren posats en el teatre provisional de Bayreuth tres cicles de *L'Anell del Nibelunch*, tot esperant que ab la definitiva inauguració d'aquell teatre, que tingué lloch en 1882, fos erigit un temple a l'art sincer, lliure de prejudicis y mesquindats.

Hem extractat tots aquests datos respecte a la Tetralogía, del notable y interessant llibre de D. Eduard L. Chavarri, *El Anillo del Nibelungo*. Si el lloch ens ho hagués permès hauriem traduit íntegra la part que hem abreviat referent a la «Historia de la obra». Creyentho també de molt interès pera nostres llegidors preferim traduir part del capítol sobre «La idea fonamental», en la que sobriament dona compte de l'acció del poema.

L'Or del Rhin, prólech de la Tetralogía, es la exposició de la idea total del drama: en ell s'ens presenten en oposició els elements primaris del mon, conjuntament ab la existencia del mal que torba la tranquila marxa de la vida, pera perpetuarse al travers de generacions y generacions fins al fi de tota aquella creació.

Wotan y els déus, éssers superiors que viuhen en la regió de la llum, han construit un palau (Walhalla) pera albergarhi la llur magestat. En son orgull, han volgut ferse forts y sostreures als destins del mon, perpetuant, eternisant la llur dominació: aquesta es la *falta original* que causará tots els mals. Els déus han fet construir el palau als gegants, emblema de les forses brutals, y en cambi els hi cedeixen la deesa Freia, la eterna joventut, l'etern amor. El símbol apareix ja complert: la terrible *ausencia d'amor* ha tacat la inocencia de la terra y ses consequencies han d'ésser funestes.

Aixís es. El Nibelunch Alberich, de la nissaga dels nanos (representació de les forses telúriques, els nibelunchs son els gnoms qu'en el cor de la terra forgen els metalls que aquesta conté) ha vist l'or puríssim que brilla sota les tranquiles y trasparentes aigues del Rhin. L'or pot donar el poder del mon, però hi ha que renunciar al amor pera conseguirlo: el desitg de poder vens al Nibelunch, y, *renunciant al amor*, s'apodera de l'or, forjant ab ell un anell que li donará el domini sobre lo existent. Aquest crim es lo que mou l'acció y permaneixerá al travers de les quatre jornades de la tragedia. L'anell es el símbol del cercle del

mal, sempre engendrantse a sí mateix: les déus, en son desitg de dominar, no sabràn corretgir aquest fet del nibelunch, que ha enterbolit la ignoscencia de les aigues (símbol de la *corrent* de la vida) y la llur falta perpetuarà el crim del segón.

Desd'ara les catàstrofres se succeeixen ab fatal encadenament. Al veurer els déus que han d'entregar Freia als gegants, comprenen que s'han de quedar sense joventut y sense amor, y, per lo tan, qu es inútil el seu palau pera *permanèixer dominant*, per lo qual Wotan tracta d'eludir el pago: heusaquí una nova falta, que va mès lluny, quan l'astucia de Loge (el deu del foch) l'indueix a robar l'anell del Nibelunch, pera apoderarse dels tresors d'ell y entregarlos als gegants a cambi de Freia.

Aleshores llensa Alberich la terrible *maledicció* sobre l'anell y qui'l posseeixi y aquesta maledicció pesarà sempre més sobre tots aquells a quin poder passi la terrible joia.

Wotan, qu'es creia amo del anell, es veu obligat a cedirlo als gegants pera rescatar a Freia, y aixís que aquets, *renunciant al amor* (Freia), el posseeixen, comensa la maledicció a produir sos efectes: la possessió de la malhaurada tumbaga origina la disputa entre'ls dos gegants, que acava ab la mort de l'un a mans de son germà.

Però Wotan, en son orgull, malgrat entrevèurer l'alcans de ses propies faltes, decideix crear un hèroe, un home lliure que rescati l'anell pera'ls deus y els hi asseguri'l llur entronament en el poder, en el Walhala; que la magestat sembla no abdicar facilment de son poderiu, encara que sigui en detriment de lo existent.

Aixís queda plantejat l'assumpte de la Tetralogía: esdevindràn sobre'l mon grans mals, quin origen acabem de presenciar.

***

La Walkyria (segón drama o primera jornada de la Tetralogía), ens presenta'l nus de l'acció ab els fets més essencials de la mateixa.

Wotan (la Voluntat), inquietat pel pervindre dels déus, creà les Walkyries y creà tambe a Siegmund y Sieglinda, pera qued'ells nasqués una nissaga d'hèroes que l'ajudessin a conquistar l'anell y assegurar son poder; les walkyries eren les encarregades de portar al palan dels déus els hèroes morts en el camp de batalla. Però l'ardenta aspiració de Wotan no s'ha de realisar, perquè no pot crear homes *lliures*: y Fricka, la deesa de la rahó, esposa de Wotan, li fa veurer que Siegmund: no es més qu'una imatge del propi Wotan: el mateix déu en difinitiva.

Tota *La Walkyria* ns mostra aquesta crisis suprema de Wotan; pera realisar els seus fins consentí'l rapte de Sieglinda per Siegmund, consentí l'ultratge d'Hunding (marit d'aquella), y després veu clarament que sols ha fet crims inutils; que es en và oposarse a que'l destí's compleixi, lo mateix en els déus que en els homes, y que ha d'abandonar a la nissaga malhaurada que creà, pera que aquets *fills del dolor* segueixin sa tràgica sort. Wotan arriva en aquest instant a aquell *renunciament* de que parla Wagner; compren que *tot lo que existeix té son terme*, que no pot seguir son dominador orgull exercint eternament el poder y en horrenda desesperació abdica de sa voluntat pera desitjar solzament una cosa: *el fi*. Desde aquest moment sembla entreveures el capvespre dels déus.

Un nou y importantíssim esdeveniment ofereix en aquest punt l'acció; la walkyria Brunhilda, la filla predilecta de Wotan (encarnació de sos intims desitjos), encarregada pel déu de protegir a Siegmund en els combats, veu angoixosa que son pare li mana desesperat que abandoni al héroe excels, y comprenent quin era'l desitg del déu, desobeeix son

manament, y va a protegirlo en son combat contra Hunding.

A partir d'aquí, l'ànima de l'acció es Brunhilda, car havent abdicat Wotan la seva voluntat, sa continuadora en aquest sentit es la walkyria.

En efecte, la desobediencia de Brunhilda mereixerà el càstich més sever, y Wotan la condempna a esser privada de la divinitat, y abandonada a la seva sort. Però l'orgull de la filla del déu y el sentiment paternal vencen; Brunhilda restarà damunt d'una roca rodejada d'un inmens cercle de flames, sols franquejable pera aquell héroe que no conegui la basarda (es a dir, que sigui *lliure* d'esperit, que no estigui dominat per l'egoisme, per l'*ausencia d'amor*); sols obtindrà a Brunhilda—diu Wotan abans d'abandonarla pera sempre—qui sigui *més lliure* que jo que soch un déu.

(*Seguirà*)

CORREU DE PARIS

Al mateix teatre *des Variétés*, ahont els senyors Flers y Caillavet varen estrenar l'any passat la seva famosa comedia *Le Roi*, acaba de tenir lloch l'estrena de la seva nova obra *Le Bois sacré*. Portats de llur temperament y dels aplausos obtinguts, els senyors Flers y Caillavet han seguit conreuant el genre satírich. Però aquesta vegada no han sigut pas tan afortunats. *Le Bois Sacré*, ab tot y ser una divertida comedia satírica, no ha pas agradat tant com d'ella s'esperava.

Pretenien els autors portar a escena l'ambent covat y oficinesch de les corporacions artístiques oficials. Se nota en *Le Bois sacré* l'esfors enginyós que han fet per lograr el seu intent; però, ben prompte's nota també que l'intriga indispensable damunt la qual devia armarse tota la trama de la farsa, seduí als autors, segurament sense que ells n'haguessin esment, féntloshi perdre la direcció y el sentit general que, forsosament devía tenir la obra per esser perfecta.

Francina Margerie, autora cèlebre de famoses noveles, voldría ser *décorée*. Aquest desitg seu es una ambició secreta, casibé vergonyosa, que Francisca dissimula y amaga constantment. Però al haver esment de que, en la pròxima promoció a la Llegió d'Honor, hi serà inclós el nom d'una dòna—certa Mme. de Valvané, casibé desconeguda—Francisca se sent gelosa y procura suplantar a la seva rival. Per comensar, prova de seduir al senyor Champmorel—el president de la comissió dictaminadora—el qual prenentse massa de bona fè les insinuacions de Francina, reb d'aquesta, en ocasió capdal, una solemne y ressonanta bofetada. Barrat aquest camí, Francina, malgrat l'adoració que sent pel seu marit, el bon Pau Margerie, convens a n'aquest pera que seduheixi a l'esposa de Champmorel, la qual s'encarregaría d'obtenir del seu marit la condecoració anhelada. Però aquest nou procediment, tampoch es prou excelent, car, si bè Francina arriva a obtenir el favor desitjat, també, el mateix dia de la promoció, s'adona de que el seu marit ha acabat per pendres seriosament, lo que tant sols intentà per intriga y mal enginy. Llavors, Francina, penedida, arrenca de son pit la creu que tan havía desitjat, y sols aspira a viure felis ab son espós, arrencantlo per fi dels brassos femenins que Francina mateixa va cuidarse d'oferirli.

Aquesta es l'intriga essencial de l'obra, que va acompanyada y brodada de variats personatges y epissodis. Però el seu principal defecte està en això precisament en que els senyors Flers y Caillavet, seduits per aquesta intriga que imaginaren, han descuidat tot lo que pera l'obra fora més essencial: els diferents aspectes,

diversíssims y altament satirisables del mon artístich oficial.

Aixís, l'obra no ha pas tingut l'èxit que s'esperava, malgrat l'esfors de tots el actors y en especial de Max Dearly el creador de *Le Roi* y Eva Lavallière, que representava el paper d'esposa de Champmorel ab un gran encís.

No vull dir, però, que *Le Bois sacré* hagi sigut un fracàs. Ben altrament, la obra fou escoltada ab gran pler y foren altament celebrats els mots d'enginy que vivifiquen contínuament el diàlech.

Per mostra vaig a dirvos alguns d'ells, cassats al vol la nit de l'estrena:

***

Francina Margerie, defineix el seu marit, home adorat y bonhomiós:

—Ets bó com el pà, com un d'aquells pans inflats y gustosos, *que's tallen apoyantlos damunt el cor...*

***

Fragment de diàlech conyugal, entre un matrimoni xorch:

ELLA.—Oh Els infants! Son llibres que no s'acaben may!

ELL.—No'n parlem d'això. Ja sabs que no soch editor...

***

Francina està entussiasmada al pensar en la vida delitosa que farà, prompte, en una casa de camp, en companyia del seu excelent y bonhomiós marit:

—...Ab els meus gossos, les meves gallines y ab tú! Ab totes les meves besties!

***

Diàlech ràpid:

—Prou que l coneixéu a Moisés!

—El de la Borsa?

—No, home: el de l'Historia Sagrada!

***

Un escriptor solicita un premi per la seva obra:

«Vuyt dies a Lisboa.»

Que porta per subtítol:

«Impresions d'un parisench a... Espanya!»

***

Paul Margerie, el candorós marit de Francina, diu a n'aquesta, que acaba d'obtenir la condecoració:

—Què vols que hi fassi! No puch habituarme a l'idea de dormir ab un cavaller de la Legió d'Honor.

***

Sembla que *Le Bois Sacré* se sostindrà llargues mesades al cartell del teatre *des Variétés*. Aixís aquelles remoroses colles de catalans que, per la primavera, solen compareixer, de sobte, a París, ab gran escàndol y tabola, tindràn ocasió de comprovar la veritat de les meves assercions.

TOBY

París-26-III-10.

DUSSELDORF La primera representació de *Animes Enemigues* en llengua alemanya, acaba d'obtenir un gran èxit al Schauspiellaus. Malgrat l'habitut extesa en molts teatres d'Alemanya, l'autor de l'obra, Pau Hyacinthe-Loyson, degué sortir a escena, ahont rebé una pluja de corones y flors. Es el primer cas, després de la guerra del any 70.

BUDAPEST Ernest Vajda, jove de vintiquatre anys, ha estrenat al Teatre Húngar, una comedia: *Tia Kamarin*. Ha tingut un gran èxit y fa esperar que'l seu jove autor sigui, ab el temps, una de les més grans figures del teatre húngar contemporani.

Al teatre Vigszinliaz, s'ha estrenat *Obsitos*, opereta dels senyors Bakonyi y Kalman. Ha tingut un èxit sorollós. Segurament farà gran competencia a *El comte de Luxembourg*, que's representa avuy per 60ena vegada al Teatre Reyal.

MANCHESTER Al Palace-Hippodrome, ha debutat la Tortajada. La seva bellesa ha inquietat la fas unànim y serena dels

espectadors. Però la ballarina, potser per un excès d'amor propi davant l'incomprensió de que es víctima a Anglaterra, dansa indolentment, y s'acontenta ab dir, de tan en tan, xistos vulgars, en llengua anglesa de la Taverne Olympia. Divendres passat, al sortir del teatre, un senyor vell y rich va provar d'interrogarla, quan ella pujava al seu automòvil lleuger y silenciós. La Tortajada l'esguardà de cap a peus y va dir una interjecció que, segons un expert, era una indecencia expressada en llengua castellana.

Sembla que la Tortajada estarà pochs dies a Manchester.

ALEXANDRIA Per fi es un fet la construcció d'un Gran Teatre Municipal. L'ajuntament ha acordat obrir un crèdit per un milió y mitg de franchs, destinats solsament a la edificació. La Junta encarregada de la direcció d'aquest projecte treballa activament.

T.

La cova lluminosa

Jo'n se una cova blava d'un blau clar
com la serena d'una nit radianta.
Jo'n se una cova blava ab blau de mar,
qui sempre'm riu obertament y'm canta.
Nascuda al mitg de l'espessor d'un bosch,
es com alberch de nimfes saltadores,
es clara als raigs del jorn y al ferse fosch
y es clara sa blavor a totes hores.
Ne brolla una alenada de repós
enllassat ab encensos de pregaries;
es com el palpitar d'incloses flôs
qui s'abrassin ab roges alimaries.
L'abriga un arbre qui s'aixeca ardit,
com presseguê amparant el clòs d'una horta;
es balanseja dols, sempre florit:
la guarden dugues verges a la porta.
La guarden y ab un riure inmaculat
brinden al vïanant una promesa;
l'una'l roig del amor glorificat,
l'altra li dona'l blanch de la puresa.
Les verges l'acompanyen cova enllà,
besen la llum qui's mou enjogassada,
y allunyen els silencis al passâ
y escampen a son pàs remor sagrada.

El vïanant segueix calladament,
encenentse sos ulls en espectansa;
el vïanant camina ferventment,
commós per beneida delectansa.
Adins la cova d'aire divinal
flameja'l foch d'una ara esplendorosa
y s'enfila com diafana espiral
y s'esbandeix com pluja lluminosa.
El vïanant s'inclina ab devoció
y adora santament la llum de l'ara
y murmura ab el cor una oració
y un destell de bondat brilla en sa cara.
Y esdevé com un lliri sota'l sol
y esdevé com una ànima serena
y esdevé com aucell tendint el vol
per les regions ahont l'Etern alena.
Y el seu viure es un plàcit defallir
al compàs de naixenta psalmodía
y'l seu defalliment es un florir
per l'espayositat de l'alegría.
Sent rítmich batech d'ales, com la veu
del oreig qui tremoli per la prada,
sent rítmich batech d'ales, com un peu
qui trepitji la volta soleyada.
Y sent uns besos abrassantse suaus
y obre les mans com per acaronarlos
y ovira en la fulgor dels perfums blaus
esprits alats y'ls signa per parlarlos.
Y veu enfront de l'ara alsarse un vel,
escorrentse com llens d'una nit blava;
y veu un santuari ab blaus de cel
y veu l'angusta Llum qui may s'acaba.
Y cobreix el seu rostre entre les mans
y besa fervorós la terra santa:
y la cova's desfà'n gloriosos cants
y la cova, com arpa eterna, canta
Jo'n se una cova blava d'un blau clar,
rïenta dintre un bosch, d'espessa vía:
si la voleu sabê, os la puch mostrar;
si la voleu sabê, os faré de guía.

RAMÓN COSTA Y FERRER

ROMEA

Fontalegría, dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet.

El dissapte de Gloria s'estrenà en aquest teatre una nova comedia den Crehuet: *Fontalegría*. Es aquesta producció del notabilíssim y encara jove autor, digne germana de *Comedia d' amor* y *Flors y violes*; té dos actes, com elles, y com elles està dictada pel mateix sentiment, dols, alegre, joganer y distingit. Diguem després d' haver assistit a l'estrena de *Fontalegría* que en Crehuet ha enriquit el teatre català ab una altra comedia culta y fina, educadora pel nostre públich.

En ella no hi ha un truch de mala lley, no hi ha ni una estridencia, ni una xavacanada, ni un toch sentimental d'aquells a que tan sovint acuden els comediògrafs pera agredolsar al públich, es més, no hi ha ni un *quid pro quo*, ni una equivocació de personatges, ni un enredo, y, no obstant, hi ha una comedia delitosa!

Perque anar al teatre y sentirvos atrets agradablement y entretinguts constantment ab la rialla a flor de llavi, es assistir al excels espectacle de la comedia.

Y com ho logra això en Crehuet? Com fà riure sense presentar farses y interessa sense crear conflictes o enredos y entreté y encanta? Ell s'ho sabrà. Ell que sempre es artista en el drama, en la comedia, que sempre es sincer y distingit, posseheix aquest màgich secret de trobar l'encant, la gracia, a vegades fins en les coses més cotidianes y corrents de nostra vida.

Si volem judicar detalladament l'obra den Crehuet, direm que de *Fontalegría* ens agrada més el segón acte que'l primer. Y això no podía ser d'altre manera, perque donada la naturalitat en que està desenrotllada la comedia, no essent en Crehuet autor d'aquells que apelen al *recurs escènich, a la caricatura de putxinella, al xisto pel xisto*, o a la *catalana xavacanada*, forsosament en el primer acte de *Fontalegría*, acte de exposició de medi y tema y de presentació de més d'una dotzena de personatges, potser no podía, sense desmentir el seu bon gust, crear episssodis que segurament debien apartarse del natural camí de l'obra, encara que fessin riure. En Crehuet vol que la rialla neixi de l'acció, may que sigui portada a l'obra ab pinces, pescada quan passa y llensada a l' auditori com per anarlo entretenint. El segón acte de *Fontalegría* es un veritable model en el que, ab una habilitat verament envejable, en Crehuet fa viure la comedia, la fà esclatar ab totes ses dolsors y frescors.

Parlem un xich de l'execució.

Abans que tot hem de fer esment den Capdevila, perque aquest ja notable actor, en el curt paper que representa en *Fontalegría*, se fà admirar. Gracia, intenció, tret ferm y segur, caràcter, tot, tot sab posarho de relleu en Capdevila en els curts instants en que està en escena. Y además, enmarcant totes aquestes qualitats .. bon gust. Ah, aquest bon gust que té en Capdevila y que manca a tants dels nostres actors, no'ns cansem may d'alabarli!

També ens va agradar Donya Emilia Baró, inteligent com sempre, y la senyora Verdier, distingida y aplomada, y l'Aymerich, consciensut y hàbil, y en Lapera, que cada día avansa, y la Santolaria, fresca, y la Gotarrodona, agradable, y la Soto, insinuant, y l'Avella, natural, y el senyor Guitart, que'ns va fer riure ab art, com en Barbosa, que'ns va presentar un hereu campetxano y felis, molt ben encaixat en tota l'obra, y en Vives, estudiós, y en Sirvent y en Petit, que representaren llurs curts papers ab un amor llohable.

Però... però tots, en conjunt, poch encaixats, com si tinguessin por, com si haguessin ensajat poch. En una paraula, feren l'obra poch picada. Y es llàstima, perque *Fontalegría* vol una companyía ajustada, igual y desinvolta.

Per acabar, diguem que *Fontalegría* està cridada a aguantarse forsa en el cartell y a quedar de repertori. Y aixís, poch a poch, el teatre català va enriquintse ab un escullit enfilall de distingides y amables comedies.

***

Matrimoni felis. — Diàlech, per August Barbosa.

Es una obreta escrita ab forsa gracia y que fa passar agradablement una estona al públich. S'hi veu la bona mà del autor de *Jugant a casats*.

La senyoreta Soto y el mateix autor de la producció, la representaren ab acert, mereixent els forts aplaudiments ab que'l pùblich els festejà.

***

Benefici Puiggarí. — Dimars tingué lloch, demostrantse les moltes simpaties ab que compta aquest notable actor català.

Se representà la popular comedia de'n Coca *Gent d ara* y s'hi estrenaren dugues produccions que obtingueren forsa aceptació.

La primera fou el monòlech *Desmemoriat!*. , posat en català, ab la mestría que ell sab ferho, per l'eminent novelista Narcís Oller. La producció, discretament interpretada pel senyor Puiggarí, meresqué els aplaudiments del pùblich.

La segona estrena, *Felicitat eterna*, es una obreta molt inginyosa y divertida que hauría estat més celebrada de haverse posat en escena en diada de Ignoscents. Y consti que això no ho diem en desmerit de la obra, ja que, dintre el seu caràcter, mereix ser aplaudida.

La interpretació que els actors de Romea—senyors Aymerich, Sirvent, Delhom y Vives y senyora Santaularia, — donaren al sainet, era completament encaixada ab el tò de la producció.

NOU

Coralina y C.ª—Vaudeville en tres actes, traduhit al català

Quan el modest reporter de DE TOTS COLORS se va asseure en la butaca y va aixecarse'l teló del teatre Nou—d'aquell teatre que's feu famós ab les *Gatites blanques*, *Artes de ser bonitas*, etc.—quan va veure en escena a n'en Tor y en Santpere y en Nolla y la Xirgu y la Faura, va sentir com una mena de recansa y li vingueren a la memoria aquells famosos versos:

Que se fizo el rey Don Juan, etc.

En efecte, saltar del Principal al teatre Nou, per aquells actors es sofrir una veritable *capitis diminutio*. Tots els ideals, tots els entussiasmes per fer art, ahont son?

Que se fizo el rey Don Juan?

Però, s'aixeca el teló davant la sala plena y se'ns presenta als ulls un vaudeville d'allò que se'n diu tan vaudeville... Y el públich riu... y riu...

Que hi ferem!

Y el vaudeville es d'un autor de fama universal dintre'l seu genre, y està ben traduhit en català... y compleix ab tots els fins del vaudeville adhuch ab el d'esser indecent (dihem això perqué sembla que tots els vaudevilles se la proposen l'indecencia).

Que hi ferem!

Però vetaquí que'ls actors que'l representen la Xirgu, en Santpere, en Nolla, en Tort, la Faura, la Jordi, tots coneguts y populars entre'ls públichs de teatre català ho fan molt bé, y altres no coneguts també's lluheixen dintre son genre, com el senyor Lamas que fà una caricatura, massa caricatura, però ab la que obté'l fi que's proposa de fer riure...

Y el modest *reporter* surt del teatre sense saber que dirne de tot alló y se'n va cap a la Redacció y medita y rumía y creu que'l fenómen que s'està operant en el Paralel, en el teatre Nou, mereix una crónica. Y la promet als seus lectors per la setmana vinent.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Ateneu obrer Districte II.— El drama *Isolats* l'esculli el senyor Farreróns per benefici, y *Bohemis* (en català). La direcció escènica bastant deficienta. En el drama cal fer elogis, apart del beneficiat, de la senyora Vidal. La senyoreta Sarbosa no'ns convencé. En Viñallonga y en Garrigó, fets uns bons actors, sobretot el primer que té bones condicions artístiques.

En les obres *El joch dels disbarats* y *Un cop de teles* hem de fer esment del senyor Monné que feu un *cotxero* acabat: en Viñallonga també ab son paper còmich va sapiguer guayarse'l públich.

—Xirigota.— *La resclosa* No anà el conjunt com era de desitjar, puig en les escenes de moviment, s'hi notava poca vida. Cal elogiar als senyors Ferrer y Lebielle, que feren tot quan pogueren pera sortir del pas. Del decorat es tant poca coseta, que no cal parlarne.

—Nova Germanor.— Café Puig. Baix la direcció del senyor Casals s'hi representà *Terra baixa*. El jove Fabregat, no te prou forsa encara per aquell personatge tan gloriós de l'hermosa obra de'n Guimerà. Esperém veurels novament.

—Horaciana.— Baix la direció del senyor Cullell s'hi representà *El mas perdut*. A mès del esmentat senyor que fou es pot dir qui treballà més concientment, l'ajudaren ab modestia els joves Ribes y Oces. No aixis el senyor Trull, que estava bastant desencaixat no donant prou relleu al xamós paper que li confiaren.

— Federació Republicana — *El cor del poble* fou el darrer drama triat, que donà lloch a que la senyora Abella fes una dama de caràcter posanthi tots els seus sentits. Desempenyaren llurs papers regularment els senyors Carreté, Cumetra y Molina. La pessa fluixeta.

—Esbart Artistich.— Pel proper mes, en ensaig *El cor del poble* y *Les joyes de la Roser*. Pel Maig *Terra Baixa*: estrena *Del mon* en dos actes den Rafel Escoté y *La Guineu* den Pompeu Crehuet.

—Club Foment.— Al escullir *Terra Baixa*, no meditaren els organisadors en repartirla y el publich se convencé de que en un teatre de poques dimensions, y ab artistes... tan deficients, l'obra no pogué sortir arrodonida. Cal elogiar als joves Simón y Vallejo y ab son curt paper el jove Argelaguet.

—Circol Tradicionalista.— *Patriotisme* y *Lo mas Colon* junt ab la gatada *La butifarra de la llibertat*, foren les obres darrerament interpretades. Les dugues obres primeres foren estrenes, la primera del senyor Soler, y l'altra del senyor Carulla.

La primera adoleix de poca consistencia literaria, lo que fa que'l dramet perdi interés. La segona, es un drama. Hi ha algún tipo ben dibuixat, mes s'hi nota en conjunt la ploma d'un autor novell al que li manca estudi y coneixements literaris per poguer arrivar a fer quelcóm.

Es d'aplaudir la tanda d'estrenes iniciades en aquesta entitat... més calen obres de més consistencia per atraure al públich. En el desempenyo havem de fer menció dels joves Carrera, Lafont, Donay y el xamós nen Garcia.

—L'Eura.— Indignadissims están varis joves que representaren diumenge passat el drama *El cor del poble*. Sentim la que'ns

diuhen, més, fem avinent que DE TOTS COLORS, te respecta als petits y grans artistes, y si davegades la crítica es quelcóom severa es en benefici dels propis interessats. Això es tot quan podem dir.

—La Dalia.—Ab mes encert que altres cops aquesta agrupació representà *Muralla de ferro*, en la que's feren aplaudir la senyoreta Fernandez y els Srs. Ramon y Faure. Els joves Rull, Guadall, Reguant y Rodrigues arrodoniren l'obra demostrant molta voluntat. Per pessa *Lo llit del cap tá* ab bon desempenyo per part dels senyors Ramon, Ramos y la senyoreta Fernandez.

—Planter Artistich.—Pel dia 4 tindrà lloch la representació de les obres *Casament per forsa*, *Al peu de la creu*, *Jordi Erin* y *Cura de moro*.

—Ateneu Obrer del III Districte.—Diumenge dia 3 al vespre tingué lloch una extraordinaria funció a benefici dels pobres del districte ab les obres *La Santa* y *Terra baixa*.

SANS.—Circol de Sans.—Continuen en aquesta important Societat les representacions de la Companyia Goula. Ultimament se hi representà *Lo ferrer de tall* y *La Dida*, obtinguent un senyalat triomf els senyors Martí, Llano y Bardem y les senyores Parreño y Ferré.

Felicitem als senyors de la Junta Directiva per haver creat un quadro dramàtich compost de socis de la mateixa, ja que reunint un local de tant bones condicions es de preveure que'ls aficionats treballaràn ab fè y entussiasme.

La primera representació la donaràn el dia 4 d'Abril a la tarda posant en escena *Aucells de pas*, essent esperada ab verdadera espectació entre'ls aymants de l'art d'aquesta popular barriada.

—Ateneu.—La Familiar Obrera de Sans, pel dia 3 té anunciat en aquesta entitat l'hermós drama den G. Rovetta *Com les fulles*.

Es de preveure un bon èxit contant aquest quadro dramàtich ab valiosos elements com son els senyors Serra, Gelabert, Pedrerol, Montés y altres.

Ja'n parlarem.

SARRIÁ.—Centre Regionalista.—El 27 del passat, posaren el drama *Lo ferrer de tall* ab una execució molt bona per part de les senyores Guixer, Persiva (C), Oliva y Persiva (J), y els senyors Ferre, Recasens y Baixeras, secundantlos ab molt d'acert els senyors Carbonell, Plá y Brossa.

Per fi de festa, representaren *De festa major*.

SANT MARTÍ.—A. D. R. (Poble Nou).—Per Pasqua se representà un ben escrit diàlech degut a la ploma de D. Joseph Castells y que's nomena *El prech dels Infants*. Lo ben encertat del tema y l'acertada execució per part de les senyoretes Maria Gabriela y Carme Bossa aixecaren sorollosos aplaudiments.

A la nit *En Joan dels miracles*. Els senyors Botey, Rovira, Fortuny, Ormachea, Cauhé, Puigdengolas, Todoli y altres junt ab les senyoretes Sabater, Guart y Aparicio, hi donaren un magnífich conjunt. *La alegria que passa*, desempenyada per les senyores Sabater, Guart, Aparicio y els senyors Moros, Botey, Joani, Camerino y altres. El decorat tot nou, degut al escenograf senyer Brunet y Pous, fou aplaudidíssim, obligantlo a sortir.

—F. R. El Pueblo.—La nit del diumenge *Un manresá del any vuyt* en quina execució no molt ajustada hi prengueren part la senyora Rovira y els senyors Canadell, Rovira, Solá, Abriu, Carreño, Pujol, Escarnús, Ros y Soteras. *La Cartilaginotalgia* desempenyada per la senyoreta Rovira y els senyors Solá, Escarnús, Pujol y Ros. Acabà la vetlla ab aplaudiments al final de tots els actes.

—F. Martinense.—Un apiech d'aficionats dirigits per D. J. Marqués, la nit de Pascua posaren en escena un drama castellà y després les comedietes *L'última pallissa* y *Cuatre casats y un viudo*. Foren desempenyades per dues senyores quins noms no recordem, junt ab els senyors Abelló, Llagostera, Vila, Mestres, Tadeo, Borràs y Closas, essent aplaudits.

Dels nostres Corresponsals

ARENYS DE MUNT.—En la Unió Arenyenca representaren *L'escorsó* la senyoreta Remey Gil, la senyora Ildefonsa Mazorga y els senyors Baldomero Maresma, Joan Plà, Joseph Solé y Llusiá Alsina y Ramón Comas.

També se va representar *Les orelles de D. Pau*, per la senyoreta Gil y els senyors Plà, Alsina y Fort.

Tan en el drama com en la pessa fóren molt aplaudits els aficionats.

BADALONA.—Centre Catalanista «Gent Nova».—*La Dida*, interpretada pels senyors Cases, Costa, C map-

many, Boix, Bigas, Giralt, Lluch y Curto y senyores Arasa, Cardalda y Morera.

Seguidament la secció dramática del Centre posá la comedia *Lo rapte de la Sabina*.

—Centre de Ntra. Sra. de Montserrat. Per Pasqua se representá *L'hereu escampa*, distingintse en la interpretació de lluirs papers els senyors Prat, Fontcuberta, Puig y Minguella, discretament secundats per els demés y acertadament per les senyores Roca y Cama.

Per fi de festa *El carro del vi*

—Centre Republicá.—En la nit del diumenge la companyia de la casa posá en escena *El monjo negre* y *La sala de rèbrer*.

BERGA.—El día de Sant Joseph tingueren lloch lluhides funcions en les societats Foment Católich y La flor de lis.

En la primera posaren en escena la llegenda sacrotrágica *Malehit de Déu*, original den Ramón Pamies, que obtingué una bona interpretació y una presentació inmillorable. Després representaren *Estofat a la catalana*, distingintshi notablement el senyor Sala (J.), molt ben secundat pels senyors Sitges, Casafont, Sala (R.) y Pujol. Un número de música que va arreglarhi el senyor Ortells fou molt ben aplaudit.

En La flor de lis representaren *Anima en pena*, ben jugada per tots els aficionats de la secció.

Es diu que per les festes de Pasqua debutará en el Teatre Quevedo una companyia, ab l'intent de ferhi temporada.

CERVELLÓ.—Ateneu Cervellonench.—El día 19 del passat representá en aquest local la companyia d'aficionats que dirigeix en Joseph Munné el drama *Els segadors*, distingintshi els senyors Pañella, Julià, Bertrán, Fló (E.), Fló (Ll.), Alsina, Carbó, Urpina, la actriu senyora Farnés y la dama jove, filla d'aquesta població, senyoreta Monserrat Romeu.

Per fi de festa posaren *Un cop de teles*, distingintshi molt notablement l'aficionat senyor Bertrán.

CALONGE.—Com ja teniem anunciat, el día 13 la companyia d'aficionats «Secció Fructidor», posá en escena *La flor de la montanya* y la sarsuela *Lo primer dia*. D'abdues obres en tragueren bon partit tots quans hi prengueren part, especialment el senyor Prat.

CARDEDEU.—Teatre Cassino.—El día 19 de Mars representaren *El pati blau* y *Els porxchs*. En la primera sobressortí la senyoreta María Guitart en son difícil paper de «Agna-Rosa. En Cluselles (J.) doná poch color al personatge que representava. En Pineda fóra de carácter, peró bé de dicció. En Cluselles (Ll.) ens semblá un valencià y no un americá.

En *Els porxchs* enPineda estigué encertadíssim, en Cluselles (Ll.) fet un pallasso; els demés secundaren.

—El día 20, al Teatre Ateneu, vingué a visitarnos una companyia de Sabadell dirigida pels primers actors J. Borrás y J. Alom y la primera actriu Aurelia Bsrralleres. Les obres anunciades foren *La mare* y *El carro del vi*, peró al arribar al tercer acte de *La mare* tingué de sospendres la representació a causa d'una desgracia ocorreguda a la actriu que feya de «Senyora Amparo».

CANET DE MAR.—El día de Pasqua la companyia d'aficionats d'aquesta població representá en el Teatre Canetench el drama *Les arrels* y la comedia *Gent de platja*.

De totes les obres que han posat en escena durant la Quaresma es sens dupte la que hi han tingut més bon acert. Tots els que hi prengueren part foren aplaudits, mereixent un aplauso especial els joves Campins, Illa, y les senyoretes Florentina Baró y Carme Clos.

En la comedia, l'incansable aficionat jove Illa, feu també les delicies del públich, quin en sortí completament satisfet.

—En el Principal, la companyía de Mataró, Comas-Villar, varen representar la pessa *Mala nit*. En aquesta obra l'amich Cot, que está retirat del teatre temporalment, va pèndrehi part, fent esclatar en el públich forts aplaudiments.

GIRONA.—A «La Amistat» han celebrat una vetllada Literaria-Musical-Sociológica en llahor de son patró Sant Joseph.

Al final, els aficionats de la casa representaren *Jerdi Erin*, que agradá moltíssim al numerós públich que omplía el local.

GRANOLLERS.—La Unió Liberal.—La companyia Casals-Cazorla posá en escena una obra castellana y la comedia den Perellada, *L'himne den Riego*.

Pel benefici de la senyora Vendrell (Florentina), feu el seu benefici posant en escena *Pare y padri* y *La morta*, den Crehuet.

S'han reproduit *Els Hipòcrites* y *Qui... compra maduixes*.

Pel benefici de la senyora Roca y la senyoreta Casals, posaren en escena *La mare*.

MOLINS DE REY.—Centre Catalanista.—*Aucells de pas*. Obtingué un desempenyo ajustadíssim per part de la companyia den Joan Santacana.

Per fi de festa el senyor Mantua y la senyora Bozzo representaren ab molta naturalitat la comedia *Un cop de teles*.

—Ateneu Libre.—La companyia den Pere Boquet ha representat la comedia *Els Hipòcrites*. Obtingué un desempenyo molt ajustat per tota la companyia.

RODA (Vich).—Los Fills del Ter.—La diada de Sant Joseph se posá en escena en aquesta societat el drama en tres actes *Lo baster de Santa Pau*, el que fou interpretat y presentat per la companyia d'aficionats de la mateixa. El desempenyo anà bastant regular en conjunt, ja que si bé en alguna escena flaquejava, en cambi en bona part de l'obra s'hi lluiren.

—Unió Rodenca.—Se posá en escena el drama *Lo lliri d'aigua*, el que demostraren tenirlo molt ben estudiat tan els aficionats com les senyores Ucas y Zamora. La interpretació fou admirable, fentse digne d'encomi els senyors Castells, Soler y Prat. Per final de festa, *Lo rapte de la Sabina*, el que encara que no anés tan ajustat com el drama també agradá.

RUBI.—Teatre Domènech.—La tarda del día de Sant Joseph els aficionats de la Joventut Nacionalista representaren *Un músich de regiment* y *Dos carboners*. La interpretació de la primera resultá molt rodona. La segona resultá bastant freda, sobressortint el treball de la senyoreta Sánchez.

La nit del mateix día y pels mateixos aficionats se posá en escena *Joan Blancas*, lluhintse molt en la interpretació els senyors Saló y Llugany; la senyoreta Sánchez també sabé complir ab son deber; els demés aficionats secundaren.

SALLENT.—Teatre Principal.—La companyia Mercader ha posat en escena *Mossen Janot*, *Els savis de Vilatrista* y *El Mistich*.

—Ateneu Català.—Els aficionats d'aquesta entitat han representat la comedia en tres actes *Lo dinerl* y per fi de festa l'estrena d'un quadro còmich-dramátich del consoci Robert Peramateu, titulat *Cors nobles*. Totes dues obres agradaren bastant a la concurrencia.

TORELLÓ—La Barretina Torrellonesa.—La diada de Sant Joseph va posarse en escena en aquesta societat la comedia den Pous y Pagés *L'endemá de bodes* y *Lo rapte de la Sabina*. Per abdues obres tingueren els aficionats la cooperació de les actrius Mercé y Carlota Llobet.

El dia de Pasqua tingué lloch *Lo desheredat* y *No sempre el qui paga trenca*. Vagi desde aquestes columnes un fort aplaudiment per l'aficionat Alfonso Codinach.

—Escola dominical.—A la diada de Pasqua *Lo retorn de Palestina*, *Un niu de rahons* y *Qui no té pá, moltes se'n pensa*.

—Ceatre carli «La Fidelitat».—A la mateixa diada, *Huch lo pastor* y *Sastres pobres que robeu, robeu, que pobres sereu*. Per lo diumenge vinent, *Fam d'or*.

NOTA

Per excés d'original, quedan pera'l número vinent moltes ressenyes de Societats de fora.

Ab aquest número acaba de publicarse el drama en tres actes den Manel Folch y Torres

REIXES ENFORA

que'ls nostres suscriptors directes rebràn convenientment enquadernat.

Les persones que, sense estar suscrites al periòdich, desitgin tenir enquadernat

REIXES ENFORA

poden conseguirho en els llochs y ab les condicions de costum. Preu de l'exemplar: 15 cèntims.

Ab el número vinent, comensarem a repartir la preciosa comedia catalana de gran èxit

MAY SE FA TARD
SI EL COR ES JOVE

original de l'Aveli Artís y Balaguer. Aquesta producció ha estat unànimament elogiada per la prempsa y el públich y tenim a gran honor que entri a formar part de la nostra Biblioteca, ja que l nom de l'Artís y el sentit de la seva darrera obra teatral—deixant apart altres consideracions,—tant s'armonisen ab els nostres propòsits y tant s'avenen ab les conveniencies actuals de la escena catalana. Creyem, donchs, que la publicació de

MAY SE FA TARD
SI EL COR ES JOVE

serà un èxit tant gran com ho han estat, al Teatre Romea, les representacions de aquesta esquisida y modernissima comedia catalana.

*

CARTELL ANUNCIADOR DE «FONTALEGRÍA».—*En Junceda, el popular dibuixant y caricaturista, acaba de donarnos una nova mostra del seu talent ab la publicació d'aquest cartell notabilissim. La comedia den Crehuet*, Fontalegría, *ha estat glosada a la perfecció. Poques vegades el pensament d'una obra ha trobat manifestació plàstica més justa y adecuada.*

El cartell den Junceda que avuy nosaltres publiquem, ha estat molt celebrat aquestos dies pels inteligents en la materia, contribuint forsa a la popularisació dels dos actes de comedia den Crehuet que's representen a Romea.

*

Pera'ls dies 13, 14 y 15 d'Abril s'anuncien al teatre Principal tres úniques representacions de «Chantecler», la darrera obra de Rostand, que ve a fernos conèixer una de les companyies que en ocasió de la estrena irradiaren del teatre de la Porte-Saint-Martin.

Son esperades ab molt interés aquestes vetlles qu'ens han de portar el goig de la darrera obra del exquisit poeta.

*

Hem rebut una lletra de Torelló dirigida a «Una víctima» en la que se'ns denuncien escandalosos abusos en el pa-

gament dels drets de propietat, per part d'una Societat d'aquella població.

Actualment «Una víctima» fá temps que ha deixat la seva brillant campanya, però estem certs que si fessim arribar a ses mans la lletra a que'ns hem referit, rependria la ploma y embestiria de plè, contra els senyors d'aquella societat de Torelló, que declarantse fervents partidaris del art de la nostra terra, no dupten en defraudar descaradament als autors catalans.

Per avuy prou, però consti a n'aquells senyors, qu'estem perfectament convensuts de la certesa dels abusos denunciats y que si l'escàndol continua, entregarem la lletra a «Una Víctima» per que ella ab son acert y habilitat ne tregui'l partit que la seva conciencia li dicti.

*

En «La Familiar Obrera de Sans» tenen el propòsit de inaugurar una tanda de conferencies, anteriors a les representacions, donades pels autors o traductors de les obres que representaràn a fi de facilitar l'inteligencia del públich, y deixondir, per lo mateix, la major afició al teatre entre sos concurrents.

*

BIBLIOTECA «DE TOTS COLORS»

La comedia en un acte del notable autor català J. Pous y Pagés

SCHERZO

ha entrat a formar part de la nostra Biblioteca, publicada en edició especial.

SCHERZO

obtingué un gran èxit quan s'estrenà al Teatre Principal de Barcelona. La publicació d'aquesta comedia es esperada ab afany pels nostres aficionats notables.

La primera edició de

SCHERZO

donchs, avuy se posa a la venda. El seu preu es de 75 cèntims. Però, seguint la costum establerta respecte a altres volums publicats en la mateixa forma, aquells dels nostres suscriptors o compradors que vulguin adquirir

SCHERZO

poden ferho en aquesta Administració, Passatge Mercader, 10, interior, o en el Kiosco De tots colors, Rambla de les Flors, davant de can Quadros. Aleshores presentant el rebut de la suscripció al periòdich o qualsevol dels volums publicats—a fi d acreditarse aixís de favoreixedors d'aquesta empresa,—se'ls entregarà l'obra

SCHERZO

pel preu excepcional de quaranta cèntims l'exemplar.

*

Dimars vinent tindrà lloch al Teatre Romea la funció a benefici del administrador en Joan Jaumandreu.

Se farà la repressa de un parell de comedies en dos actes: *Cor d àngel*, de R. Suriñach y Baell y *Les ales de cera* de'n M. Folch y Torres.

S'estrenarà, además, la comedia en un acte, d'Andreu Maurí *Alegría y compañía*.

Desitgem al beneficiat una bona entrada y un bon èxit.

*

Del drama en dos actes den J. Puig y Ferrater, *Desamor*, que deu estrenarse avuy a Romea, ja'n parlarem en el número vinent.

La empresa del Teatre Romea segueix donant mostres de una gran activitat. Se preparen noves estrenes de autors novells, entre altres la del drama en tres actes den Vicens Caldés y Arús *Quan les arrels han mort*.

*

La darrera producció de l'eminent Angel Guimerà, *Sainet trist*, està molt avensada d'ensaig. De manera que es probable que molt aviat ens sorprengui la empresa ab l'anunci de la próxima estrena de l'obra del gran dramaturch català que promet ser un formidable acontexement teatral.

Imp. Baxarias.-Passatge Mercader, 10, int.-Barcelona

DICCIONARI CATALÀ

INDISPENSABLE ALS QUE VULGUIN SABER A FONS LA LLENGUA CATALANA Y DESITGIN ESCRIURELA CORRECTAMENT

CONTE'L LLENGUATGE COMPLERT DE

CATALUNYA, MALLORCA, VALENCIA, ROSSELLO, SARDENYA, LLENGUADOC, &

L'obra forma TRES GRANS VOLUMS, impresos a dugues tintes sobre paper superior y satinat y ab inicials alegòriques.

Poden adquirir, desseguida, l'obra complerta y enquadernada, pagant l'import total de **72 pessetes a plassos de 5 pessetes mensuals.**

Per més detalls, poden dirigirse a la casa editora **BARTOMEU BAXARIAS**

Passatge de Mercader, 10, interior.—BARCELONA

DE TOTS COLORS

REVISTA TEATRAL

Surt cada divendres. ✱ Publica 16 pàgines de text y 32 de folletí.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Passatge de Mercader, 10, interior.—BARCELONA

Nombre solt: **quinze céntims.**—Suscripcions: **dues pessetes trimestre**

48 pàgines, DE TOTS COLORS 15 céntims

Imprempta y Enquadernacions

Casa BARTOMEU BAXARIAS

Treballs comercials, de fantasia, a varies tintes, ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ Revistes, programes, circulars, factures, sobres, Paper de cartes, memorandums, tarjetes de visita ❖ ❖ ❖ ❖ Recordatoris de primera comunió y funerals, esqueles ❖ ❖ ❖ ❖ de defunció, obres teatrals, etc., etc. ❖ ❖ ❖ ❖

Enquadernacions de gran luxe

Tallers Tipográfichs de BARTOMEU BAXARIAS.-Passatge de Mercader, 10, interior.-Barcelona